

Cours, imod derfor at modtage 4 pCt. Peto'ske Obligationer, de bekkende Jernbaneobligationer, til en Priis af 80. Da disse sidste Obligationer for Statskassen kunde have en Værdi af 96, til hvilken Priis de jo ere udstedte for at kunne benyttes til Betaling for Jernbanearbejder, saa skjønnede jeg ikke rettere, end at den foreslaaede Transaction var en saadan, som jeg ikke kunde lade gaae bort, og jeg folgte derfor de nævnte 4 pCt. norske Obligationer til et Beløb af 603,577 Rb., hvorimod jeg i Bytte tog 88,000 Estr. 4 pCt. Peto'ske Obligationer til Cours 80, der kostede 633,690 Rb. — For at iværksætte de omtalte store Salg, blev der tillige foretaget flere Bytteforretninger, deriblandt een, hvorved man for 510,000 Rb. i 4 pCt. kongelige Obligationer modtog 5 pCt. svenske Obligationer til et Beløb af 360,000 Rb. til en Priis af 91 à 92 samt en Middelskurs af 201. Disse kostede Statskassen 441,382 Rb. De nøde dog ikke den Priis paa Markedet, som jeg havde gjort Regning paa, og da man i Finantsudvalget i Folkethinget heller ikke ret syntes om dette Papir, folgte jeg dem igjen i Finantsaaret 1867—68 med en Gevinst af 1,243 Rb., foruden den Gevinst, som Statskassen havde havt ved Renteforøgelsen i den Tid, hvori de havde ligget. Et andet Papir, som jeg troede kunde være et godt Papir i Reservecapitalen, da det kunde erhverves til en overordentlig billig Priis, var 4½ pCt. svenske Obligationer lydende paa Sterling. Jeg antog, at de vilde have et Marked ikke blot her i Norden, men ogsaa i London, og da der tilbødes mig et Parti paa 50,000 Estr. til en Priis af 77¼, kjøbte jeg dem og gav 348,059 Rb. derfor. Det viste sig imidlertid, at det nævnte Papir ikke kunde erhverve sig en Plads i Markedet, saaledes som jeg havde forudsat, og da der senere tilbød sig en Leilighed til at sælge disse Obligationer igjen med Avance, saa effectuerede jeg Salget af dem, ved hvilken Leilighed der vandtes en Indtægt af 9,423 Rb. foruden Indtægtsforøgelsen ved Renten af dem i den Tid, hvori vi havde havt dem. Den hele Transaction af svenske Papirer havde saaledes givet en Fordeel for Stats-

kassen af ialt 10,666 Rb. Jeg har hermed angivet de Transactioner, som bleve gjorte i det paagjældende Aar, og jeg troer at turde sige, at de i det Hele taget have viist sig gunstige og fordelagtige for Statskassen.

Ærede Medlemmer ville erindre, at jeg ved den forrige Behandling af denne Sag forbeholdt mig at stille et Endringsforslag i Anledning af Udvalgets Forslag under Nr. 1 med Hensyn til Postvæsenet, idet jeg fandt den Maade, hvorpaa dette Forslag var formuleret, noget ufordelagtig for Administrationen ligeoverfor Statsrevisionen. Naar jeg dog ikke har stillet noget saadant Endringsforslag, da er det, fordi jeg maa betragte den Indstilling, som da af Thinget blev vedtagen, som ene møntet paa nærværende Sag og ene opstillet i Anledning af denne Sag. Jeg seer altsaa i den Maade, hvorpaa denne Indstilling er formuleret, kun Thingets Tilkjendgivelse af, at det finder, at der i det omtalte Tilfælde ikke er givet de Dplysninger, som Thinget mener, at Statsrevisionen havde været berettiget til at forlange. Men dette kan ikke drage nogen Følge efter sig for Fremtiden. Den Regel, der er givet for Administrationens og Statsrevisionens gjensidige Stilling, indeholdes i Grundlovens § 50, hvorefter det ikke er Statsrevisionen alene, der har at afgjøre, hvilke Dplysninger der er nødvendige og hvilke ikke. Det hedder nemlig deri kun, at det er „de nødvendige“ Dplysninger, som skulde gives, og det er altsaa forudsat, at Nødvendigheden af samme maa komme frem som et Resultat af Forhandlinger mellem Administrationen og Statsrevisionen, eller i alt Fald, om tilstrækkelig Entighed ikke derom opnaaes, da ved Rigsdagens Medvirkning.

Andræ: Det bedste Svar, der kunde gives paa de Betænkkeligheder, der fandt deres Udtryk i den ærede Ordførers Foredrag, er givet af den høitæredede Finantsminister, som jeg skal bringe min Tak for de meddeelte Dplysninger. Jeg skal ikke forsøge paa at gjenoptage denne Sag, som jeg troer tilstrækkelig at have belyst ved den foregaaende Behandling af Betænkningen. Jeg er, som ærede Medlemmer ville vide, fuldstændig uenig i